

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 25-06-17

Col.lecta:	169,03
Caixetes ciris	67,21
Caixetes:	3,25
Caixetes Càritas:	22,97
Menjador (Caixetes)	55,00

Ferreteria	29,25
Full bisbat	48,75
Flors	32,00
Càritas	95,56
Com.Bancs	1,50
Germanor17	1.000,00
Total sortides	1.878,80... 1.878,80

Lectures del diumenge XIV de durant l'any, dia 9 de juliol

1ª: Za 9:9-10; 13:1; Sl 144; 2ª: Rm 8:9, 11-13; Ev: Mt 11:25-30

BATEIG

Aquest dissabte a les 7 de la tarda haurem batejat a Milena de Souza Ortiz.

HORARIS EUCARISTIES

Dissabte, a les 8 de la tarda; diumenge a les 10 i 12 del matí

ECONOMIA PARRÒQUIA JUNY

Saldo maig 2.350,58

Entrades

Col.lectes	482,11
Caixetes	72,86
Ciris	315,97
Col.lecta Corpus per Càritas	95,56
Total entrades	966,50..... 966,50

Sortides

Telèfon	71,26
Neteja	94,38
Pintura	60,74
Llum	445,36

Romanent 1.438,28

ENS HA ARRIBAT

(continua de dins)

Un aspecte fonamental de l'orientació de Xarxa de Laics és que, des del seu mateix nom, accentua la dimensió relacional, que és essencial en la visió cristiana. La fe no és un afer individual, i el creient no pot restar aïllat. Ha de viure en contacte amb els altres, en comunió, en "xarxa". En temps recents se sent a dir que ha arribat l'hora dels laics. Sí, és cert, és l'hora dels laics, com ho és de tants col·lectius i persones que tradicionalment han estat poc valorats o poc actius en l'Església (pensem per exemple en les dones o en els joves), però potser és més oportú dir que és l'hora de tots, l'hora de la comunitat. És temps de viure atents els uns als altres, en actitud d'escolta mútua i de col·laboració responsable, per fer realitat i per mostrar que els seguidors de Jesús som tots germans els uns dels altres, membres d'aquest "cos de Crist" del qual parla sant Pau on cada un té la seva funció i si se separa dels altres perd la seva raó de ser.

Per molts anys, Xarxa de Laics!
(Agustí Borrell, Roma, maig 2017)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

02 de juliol del 2017

Núm. 699

Diurne XIII de durant l'any A

Jesús ens obliga a escollir.

els evangelis se'ns presenten com a narracions que, pel seu to didàctic, pretenen transmetre un missatge que sigui proper i fàcil d'entendre. Es volen oferir com a ensenyament que vinculi als creients – o inclús a aquells que no hi creuen- a la manera com va viure Jesús i a valors com l'amor als altres, el servei, l'amistat, l'honestat, la lleialtat, la perseverança, etc. En determinats episodis, el seu llenguatge és tan amable i propositiu que es pensa: quina persona de bé pot oposar-se a això que es diu? És de calaix! És de 'sentit comú'! Altres cops, però, la cosa canvia força. El text del passatge, segurament per ser més directe i sense subterfugis, arriba a plantejar situacions difícils d'assumir fins i tot per part d'aquells que, pretesament, mostren una major determinació per seguir les seves petjades.

FULL INFORMATIU

L'episodi d'avui és un exemple d'això últim. Si ens ajustem a la literalitat de l'escrit, Jesús obliga a triar entre seguir-lo a ell o avantposar l'estimació als fills o a la pròpia vida. Qui no sigui capaç de desprendre's d'això "no és bo per venir amb mi", arriba a dir. Per tant, cal prioritzar sí o sí. És una disjuntiva tremenda que, exposada així, és dura de pair, quasi inassolible. És cert que Jesús llença aquestes 'invectives' dirigint-se als seus apòstols. Ara bé, més enllà dels apòstols també ens interpel·la a nosaltres. Possiblement, amb aquestes paraules, Jesús ens vol fer adonar de la radicalitat del seu amor i que només avantposant el seu guiatge davant la resta de les coses és com també aconseguirem que s'escampi aquesta nostra estimació i entrega a tot el conjunt, a tot el que ens envolta. Paradoxa? Potser sí o potser no tant.

DP

Lectura del segon llibre dels Reis 2R 4:8-11,14-16ª

Un dia Eliseu passava per Sunam. Hi havia allà una dona benestant que l'obligà a quedar-se a menjar a casa seva. Des d'aquell dia, cada vegada que Eliseu hi passava, s'hi quedava a menjar. Llavors ella digué al seu marit: «Etic convençuda que l'home de Déu que passa sempre per casa nostra és un sant. Fem-li una petita habitació d'obra a la terrassa, posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum, i cada vegada que vingui podrà retirar-se allà». El dia que Eliseu hi anà, es retirà en aquella habitació i s'hi quedà a dormir. Llavors Eliseu digué a Guihezi, el seu criat: «¿Què podem fer per aquesta sunamita?». Guihezi li respongué: «Mira, no té fills, i el seu marit ja és gran». Eliseu li va dir: «Crida-la». Guihezi la cridà i ella es presentà i es quedà a l'entrada de l'habitació. Eliseu li digué: «L'any que ve, per aquest temps, amanyagaràs un fill».

Salm responsorial 88:

Senyor, cantaré tota la vida / els teus favors, / d'una generació a l'altra / anunciaré la teva fidelitat. Tu has dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel».

Senyor, feliç el poble que t'aclama. / Caminarà a la llum de la teva mirada. / Tot el dia celebrarà el teu nom, / enaltirà la teva bondat.

Ve de Tu la glòria del seu poder, / alcem el front perquè tu ens estimes; / el nostre rei és el Sant d'Israel, / és del Senyor l'escut que ens protegeix.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma Rm 6:3-4, 8-11

Germans, tots els qui hem estat batejats en Jesucrist, hem estat submergits en la seva mort. Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida. I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu, Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt. 10:37-42

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui estima els fills o les filles més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no és bo per venir amb mi. Els qui vulguin guardar la vida en poder seu, la perdran, però els que per causa meva l'hauran perduda, la retrobaran. Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui

m'ha enviat. Qui acull un profeta perquè és profeta, tindrà la recompensa dels profetes, qui acull un just perquè és just, tindrà la recompensa dels justos, i tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa».

Salmo Responsorial (Ps 89)

Cantaré eternamente la misericordia del Señor, / publicaré tu lealtad por todas las edades, / porque tú has dicho: «Mi piedad es eterna, / mi lealtad está cimentada en el mismo cielo».

Dichoso el pueblo /que sabe aclamarte y caminar, Señor, /a la luz de tu presencia; /que se regocija en tu nombre sin cesar /y se enorgullece de tu justicia.

Pues tú eres el esplendor de su poder, /por tu favor se agranda nuestra fuerza. /El mismo Señor es nuestro escudo, /el santo de Israel es nuestro rey.

Cristians en relació, 10 anys de Xarxa de Laics

Xarxa de Laics celebra el seu 10è aniversari. L'any 2007 va néixer a Badalona aquesta iniciativa innovadora i oberta que busca afavorir que els laics assumeixin un paper actiu en la vida eclesial. Ho fa organitzant activitats diverses, sobretot de diàleg i de reflexió, i també divulgant i participant en les que promouen altres entitats que tenen característiques i objectius similars.

Han passat ja més de cinquanta anys des que el Concili Vaticà II va assumir una nova visió de l'Església, que no posava al centre la jerarquia sinó la comunió, i on cadascú té un espai propi i tots comparteixen una mateixa dignitat. En els darrers temps s'ha anat redescobrint sobretot la importància dels laics, el seu rol específic i la seva identitat pròpia com a creients, tant a l'interior de l'Església com enmig de la societat. Els laics han deixat de ser vistos com els receptors obedients i passius de les indicacions dels capellans.

Tanmateix, encara queda molt camí a recórrer per tal que l'Església sigui realment aquest àmbit de comunió i de fraternitat on cada grup i cada persona ocupa el lloc que li correspon i exerceix la seva funció en bé de tots. El Papa Francesc, amb la seva habitual claredat i sentit evangèlic, ha recordat que “tots hem estat batejats com a laics” i que “l'Església no és una elit de preveres, consagrats o bisbes, sinó que tots formem el sant Poble de Déu”. Ell mateix afegeix que una de les deformacions més grans en la relació entre preveres i laics és el clericalisme que anul·la la personalitat dels cristians, i que “no és el pastor qui ha de dir al laic allò que ha de fer i ha de dir” (Carta del 26/04/2016 al President de la Comissió Pontifícia per a l'Amèrica Llatina). *(continua al darrera)*